

РЕШЕНИЕ

№ 766

гр. София, 14.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 175 СЪСТАВ, в публично заседание на седемнадесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ПЕТЪР ИВ. МИНЧЕВ

при участието на секретаря РОЗАЛИЯ ИВ. ЗАФИРОВА
като разгледа докладваното от ПЕТЪР ИВ. МИНЧЕВ Гражданско дело № 20231110106799 по описа за 2023 година

Предявени са установителни искове по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК с правно основание чл. 411 КЗ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД от ЗАД „Армеец“ АД срещу ЗЕАД „Булстрад Виена Иншурънс Груп“ ЕАД за признаване за установено, че ответникът дължи сумата 6430,53 лева, представляваща неплатена част от регресно вземане за изплатено застрахователно обезщетение по застраховка "Каско" за вредите, причинени върху МПС "БМВ 530" с рег. № В5011ВВ от ПТП, настъпило на 08.05.2017г. на път 2009 в участъка между гр. Суворово и с. Чернево, по вина на водача на застраховано при длъжника по "Гражданска отговорност" МПС "Фолксваген Пасат" с рег. № В...КК, щета № ..... ведно със законната лихва за период от 18.11.2022г. до изплащане на вземането, както и сумата 1959,52 лева, представляваща мораторна лихва за период от 16.11.2019г. до 16.11.2022г., за които суми е издадена заповед за изпълнение по ч.гр.дело № 62957/2022г. по описа на СРС, 175-ти състав.

Ищецът твърди, че на 08.05.2018г. около 17,15 часа по път 2009 в участъка от гр. Суворово до село Чернево, на около 3000 метра от табелата за край на населеното място за гр. Суворово, лек автомобил „БМВ“ с рег. № В5011ВВ бил ударен от движещия се зад него лек автомобил „Фолксваген пасат“ с рег. № В ....КК и бил изхвърлен от пътя, като му били нанесени материални вреди. За така настъпилото ПТП бил съставен Протокол за ПТП № 1676261 от 08.05.2018г. Сочи, че причина за настъпване на произшествието била противоправното поведение на водача на лек автомобил „Фолксваген пасат“, който управлявал автомобила при недостатъчен контрол и несъобразяване с пътната обстановка, без да спазва необходимата дистанция. Твърди, че към момента на ПТП лек автомобил „БМВ“ с рег. № В5011ВВ бил застрахован по имуществена застраховка „Каско на МПС“ в

ЗАД „Армеец“ АД с полица № 0000597279, а лек автомобил „Фолксваген пасат“ с рег. № В...КК имал валидна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите при ответното дружество въз основа на полица № BG/03/118000653836. Вследствие на настъпилото ПТП и въз основа на заявление от собственика на лек автомобил „БМВ 530“ в ищцовото дружество била образувана преписка по щета № 13018030103234. Твърди, че вложените части и материали и калкулирания труд за извършения ремонт на увредения автомобил възлизали на 25646,25 лева, в това число и ликвидационни разноси в размер на 25 лева. Сумата за извършения ремонт била заплатена в полза на автосервиза, извършил ремонтните дейности с платежно нареждане от 14.02.2018г. Поддържа, че с плащането на дължимата сума дружеството изпълнило задължението си и съгласно чл. 411 КЗ встъпва в правата срещу застрахователя по ГО. Твърди, че с писмо, получено на 08.01.2019г., предявили регресна претенция към ответника, като същият признал задължението и изплатил сумата от 19215,55 лева чрез прихващане на насрещни вземания на 22.03.2019г. По този начин дружеството било признало основанието на отговорността и спорен оставал единствено размера на обезщетението. Към настоящия момент дължима била неизплатената сума в размер от 6430,53 лева. Искането към съда е да уважи предявените искове. Претендира разноси.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК е постъпил отговор на исковата молба, с който са оспорени предявените искове. Релевирано е възражение за изтекла погасителна давност на основание чл. 378, ал. 5 КЗ. Ответникът не оспорва наличието на сключена застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите по отношение на МПС Фолксваген с рег. № В ....КК. Оспорва механизма на ПТП, както и стойността на причинените вреди, като намират, че изплатеното обезщетение в размер на 19215,55 лева е правилно определено и достатъчно по размер. Счита, че не е налице пряка причинно-следствена връзка между пътно[1]транспортното произшествие, реализирано на 08.05.2018г. и всички вреди, за които претендира ищцовото дружество. Твърди, че не се дължи плащане за боядисване на предна броня, преден капак, преден ляв панел, предна дясна врата, задна дясна врата, заден десен панел, тъй като тези увреждания не били в причинно-следствена връзка с процесното ПТП. Оспорват по размер и иска за мораторна лихва за забава, като намира същия за произволно определен. Оспорва и претенцията за ликвидационни разноси като намира същата за завишена. Искането към съда е да отхвърли предявените искове. Претендира разноси.

Съдът, като съобрази доводите на страните и събраните доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на чл. 12 ГПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

По предявените искове с правно основание чл. 411, ал. 1 КЗ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД в доказателствена тежест на ищеца е да докаже следните обстоятелства: сключен застрахователен договор за имуществена застраховка за увредения автомобил с валидно застрахователно покритие към датата на ПТП; плащане на застрахователно обезщетение в изпълнение на този договор; отговорност на прекия причинител на процесното ПТП за вредите по чл. 45 ЗЗД, за което следва да бъдат установени в процеса: деяние,

противоправност, вреди, причинна връзка между деянието и вредите; размера на причинените вреди; сключен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“, валиден към датата на ПТП, по силата на който ответникът се е задължил да застрахова гражданската отговорност за вреди на виновния водач; както и изпадането на ответника в забава.

С определенията от 29.06.2023г., постановено по реда на чл. 140 ГПК, в което е обективиран проектът за доклад по чл. 146 ГПК, обявен за окончателен в проведеното съдебно заседание на 17.10.2023г. са обявени за безспорни и ненуждаещи се от доказване следните обстоятелства: наличието на валидно към датата на ПТП правоотношение по имуществена застраховка „Каско“ между ищеца и увреденото лице; наличието на валидно към датата на ПТП правоотношение по застраховка „Гражданска отговорност“ между ответника и причинителя на вредата, извършеното от ищеца плащане на застрахователното обезщетение в размер на 25 621,08 лева, както и частичното погасяване от ответника по регресната покана със сумата от 19 215,55 лева.

От приетия и неоспорен протокол за ПТП №1676261 от 08.05.2018г., изготвен от мл. автоконтрольор при РУ на МВР гр. Девня, след посещение на местопроизшествието и съставляващ официален удостоверителен документ се установява, че механизмът на процесното ПТП е следният: На 05.08.2018г. около 17,15ч. лек автомобил „Фолксваген Пасат“ с рег. № В....КК, се движи по републикански път III-2009 и около 3 км. след табелата за край на населено място гр. Суворово, посока с. Чернево, водачът реализира ПТП с намиращия се пред него л.а. „БМВ 530“ с рег. № В5011ВВ. Вследствие от удара, л.а. „БМВ 530“ с рег. № В5011ВВ се измества напред и вдясно и напуска платното за движение. Този механизъм се потвърждава по категоричен начин от приетото експертно заключение по САТЕ, от което е видно, че всички вреди върху него л.а. „БМВ 530“ с рег. № В5011ВВ се намират в пряка причинно следствена връзка с механизма на произшествието.

Предвид гореизложеното съдът приема, че виновен за произшествието е водачът на застрахования при ответника водач на л.а. „Фолксваген Пасат“ с рег. № В....КК, който не е спазил изискуемата дистанция с движещия се пред него л.а. „БМВ 530“ с рег. № В5011ВВ, настъпил е удар между предната част на л.а. „Фолксваген“ и задната част на л.а. „БМВ“, вследствие на който л.а. „БМВ“ се е завъртял и е излязъл извън платното за движение.

На следващо място от приетото и неоспорено експертно заключение по САТЕ се установява, че всички увреждания, отразени в описа на застрахователя, се намират в причинно-следствена връзка с механизма на произшествието. Установено е също, че след анализ на представените по делото доказателства, всички описани и калкулирани операции в приложената към исковата молба фактура за ремонт и калкулация е било необходимо да бъдат извършени, с оглед отстраняване на уврежданията по процесното МПС.

Вещото лице по САТЕ е установило, че стойността необходима за възстановяване на лек автомобил „БМВ 530“ с рег. № В5011ВВ, изчислена на база средни пазарни цени към датата на ПТП е 24 406,38 лева. При извършената оценка вещото лице е взело предвид обстоятелството, че към датата на ПТП процесният автомобил е бил на 2 години, 11 месеца

и 11 дни, считано от датата на първоначална регистрация. В проведеното открито съдебно заседание по делото вещото лице е уточнило, че разликата между стойността по средни пазарни цени и фактурната стойност на ремонта се дължи на цената на сервизния час /труда/ в официалния сервиз на марката, спрямо средната пазарна цена на един сервизен час. Въпреки малката възраст на процесния автомобил, ищецът не е изложил твърдения, нито е представил доказателства той да е бил в гаранция към датата на ПТП, както и за гаранционните условия, поради което въз основа на събраните по делото доказателства няма основание да се приеме, че автомобилът е следвало да бъде отремонтиран само в оторизирания сервиз на марката. Аналогично, без правно значение е и стойността на ремонта само в доверени сервиси, тъй като дори условията на застрахователния договор да предвиждат ремонт в доверен сервиз, меродавна за определяне размера на вредите е средната им пазарна цена към датата на произшествието, а не пазарната цена само на определен сегмент от пазара.

Същевременно размерът на обезщетението следва да бъде определен именно на база средни пазарни цени към датата на процесното ПТП, а не въз основа на приложения № 1-6 на Наредба № 24 от 08.03.2006 г. за задължителното застраховане по чл. 249, т. 1 и т. 2 КЗ (отм.) и за методиката за уреждане на претенции за обезщетение на вреди, причинени на МПС, издадена от КФН. Изрично в Методиката /чл. 4/ е предвидено, че тя се прилага само като минимална долна граница в случаите, когато не са представени надлежни доказателства /фактури/ за извършен ремонт на МПС в сервиз и за случаите, когато застрахователното обезщетение се определя по експертна оценка. При предявена претенция за заплащане на застрахователно обезщетение съдът следва да определи застрахователното обезщетение по действителната стойност на вредата към момента на настъпване на застрахователното събитие съгласно чл. 208, ал. 3 КЗ (отм.), като ползва заключение на вещо лице, без да е обвързан при кредитирането му да проверява дали не се надвишават минималните размери по Методиката. До този размер се суброгира в правата на удовлетворения кредитор и платилият застраховател по имуществена застраховка „Каско на МПС“ спрямо застрахователя по застраховка „Гражданска отговорност“ на виновния водач съобразно правилото на чл. 213, ал. 1 КЗ (отм.). В този смисъл е и съдебната практика, изразена в Решение № 52 от 8.07.2010 г. на ВКС по т. д. № 652/2009 г., I т. о., ТК, Решение № 109 от 14.11.2011 г. на ВКС по т. д. № 870/2010 г., I т. о., ТК, Решение № 209 от 30.01.2012 г. на ВКС по т. д. № 1069/2010 г., II т. о., ТК, Решение № 165 от 24.10.2013 г. на ВКС по т. д. № 469/2012 г. по описа на ВКС, II т. о., ТК.

Предвид гореизложеното съдът приема, че дължимото застрахователно обезщетение за вредите от процесното ПТП върху л.а. „БМВ 530“ с рег. № B5011BV, е в размер на 24 406,38 лева. На основание чл. 411 КЗ, към тази сума следва да бъдат прибавени и претендираните ликвидационни разходи в размер на 25 лева, които не се явяват прекомерни съгласно експертното заключение, или общо 24 431,38 лева. След приспадане на извънсъдебно погасената чрез прихващане сума в размер на 19 215,55 лева, неплатената разлика остава в размер на 5215,83 лева. До този размер предявеният иск се явява основателен, а за разликата до пълния предявен размер от 6430,53 лева искът следва да бъде отхвърлен.

На следващо място, видно от приложената към исковата молба регресна покана, ответното дружество е поканено да плати обезщетението на 08.01.2019г., и 30-дневният срок по чл. 412, ал. 3 ГПК е изтекъл на 07.02.2019г., поради което ответникът вече е бил изпаднал в забава за плащане на регресното вземане към датата 16.11.2019г., считано от която ищецът претендира плащане на мораторна лихва. Съдът по реда на чл. 162 ГПК чрез използване на електронен лихвен калкулатор, определи размера на лихвата за забава върху главницата от 5215,83 лева за периода от 16.11.2019г. до 16.11.2022г., на 1589,51 лева. До този размер искът следва да бъде уважен, а за разликата до пълния претендиран размер от 1959,52 лева, искът следва да бъде отхвърлен като неоснователен.

На последно място, релевираното от ответника възражение за изтекла погасителна давност е неоснователно. Съгласно чл. 378, ал. 5 КЗ, процесното регресно вземане за платено застрахователно обезщетение се погасява с изтичане на пет години считано от датата на плащането. Видно от приетото платежно нареждане, ищцовото дружество е платило застрахователното обезщетение на извършилия ремонта сервиз на 14.12.2018г., а считано от тази дата, петгодишната погасителна давност не е изтекла към датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение – 18.11.2022г. Претендираната мораторна лихва се погасява с тригодишна давност, но считано от началната ѝ дата 16.11.2019г. до 18.11.2022г., давността не е изтекла като се вземе предвид спирането на давностните срокове за период от 2 месеца и 7 дни през 2020г. по време на извънредното положение в страната на основание чл. 3, т. 2 от ЗМДВИП.

По разноските.

При този изход от спора, право на разноски имат и двете страни. В заповедното производство ищецът е сторил разноски за държавна такса в размер на 167,80 лева и за юрисконсултско възнаграждение в размер на 50 лева. С оглед уважената част от исковете, следва да му бъдат присъдени разноски в заповедното производство в размер на 176,66 лева. В исковото производство ищецът е сторил разноски за държавна такса в размер на 167,80 лева, за депозит за възнаграждение на вещо лице в размер на 250 лева, претендира и юрисконсултско възнаграждение, което съдът определи на 100 лева, или общо 517,80 лева. С оглед уважената част от исковете, на ищеца следва да се присъдят разноски в исковото производство в размер на 420 лева. В исковото производство ответникът е сторил разноски за възнаграждение на вещо лице в размер на 100 лева, претендира и юрисконсултско възнаграждение, чийто размер съдът определи на 100 лева, или общо 200 лева. С оглед отхвърлената част от исковете, на ответникът следва да бъдат присъдени разноски в исковото производство в размер на 37,78 лева.

Предвид изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявените по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК искове с правно основание чл. 411 КЗ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД, че ЗЕАД „Булстрад Виена Иншурънс Груп“

ЕАД, с ЕИК: ....., със седалище и адрес на управление: гр. София, пл. „Позитано“ № 5, дължи на ЗАД „Армеец“ АД, с ЕИК: ....., със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „Стефан Караджа“ № 2, сумата от сумата от **5215,83 лева**, представляваща неплатена част от регресно вземане за изплатено застрахователно обезщетение по застраховка "Каско" за вредите, причинени върху МПС "БМВ 530" с рег. № В5011ВВ от ПТП, настъпило на 08.05.2017г. на път 2009 в участъка между гр. Суворово и с. Чернево, по вина на водача на застраховано при ответника по "Гражданска отговорност" МПС "Фолксваген Пасат" с рег. № В...КК, щета № ..... ведно със законната лихва считано от 18.11.2022г. до изплащане на вземането, както и сумата от **1589,51 лева**, представляваща мораторна лихва за периода от 16.11.2019г. до 16.11.2022г., за които суми е издадена заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК по ч.гр.дело № 62957/2022г. по описа на СРС, 175-ти състав, като **ОХВЪРЛЯ** предявения установителен иск за главница за разликата над 5215,83 лева до пълния претендиран размер от 6430,53 лева, и предявения установителен иск за лихва за разликата над 1589,51 лева до пълния претендиран размер от 1959,52 лева.

ОСЪЖДА ЗЕАД „Булстрад Виена Иншурънс Груп“ ЕАД да заплати на ЗАД „Армеец“ АД, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата от **176,66 лева**, представляваща разноски в заповедното производство и сумата от **420 лева**, представляваща разноски в исковото производство.

ОСЪЖДА ЗАД „Армеец“ АД да заплати на ЗЕАД „Булстрад Виена Иншурънс Груп“ ЕАД, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК сумата от **37,78 лева**, представляваща разноски в исковото производство.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____